

Aan het College van Gedeputeerde Staten van Noord Holland
Postbus 3007
2001 DA Haarlem

Per email: statengriffie@noord-holland.nl

Huizen, 2 juni 2021

Betreft: bezwaarschrift tegen besluit van 26 april 2021 inzake VVG-handhavingsverzoek van 20 mei 2020 inzake toepassing saldobenadering NNN o.g.v. art 19 PRV voor het Voorland Stichtsebrug gemeente Blaricum

Geachte College,

De VVG stelt zich statutair tot doel het bijzondere eigen karakter van de natuur, de landschappelijke en stedelijke gebieden en het cultureel erfgoed in het Gooi en omstreken zo goed mogelijk te beschermen en om duurzame ontwikkeling te bevorderen.

Procedure tot nu toe

Uw besluit van 26 april op ons handhavingsverzoek van 20 mei 2020 kent een lange besluitvormingsgeschiedenis van circa 11 maanden! Voor deze geschiedenis verwijzen wij kortheidshalve naar onze brief van 11-2-2021 inzake de ingebrekestelling voor het uitblijven van een besluit. Deze brief werd op 22 april 2021 nog gevolgd door onze brief met het verzoek om de wettelijk verbeurde dwangsom per beschikking vast te stellen conform de regels van de Awb. In uw besluit van 26 april gaat u niet in op dit verzoek en tot op heden hebben wij ook anderszins geen reactie op deze laatste brief mogen ontvangen. Wij komen daar in dit bezwaarschrift nog nader terug.

De procedure kenmerkt zich door herhaaldelijk niet, laat of pas na acties onzerzijds reageren op verzoeken om voortgang/besluiten in deze procedure. Dat dwong ons om alle wettelijke middelen in te zetten om een voor bezwaar vatbaar besluit te verkrijgen. Een besluit dat, gelet op uw bevoegdheden in het kader van de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2019 (PRV), essentieel is voor de beroepsprocedures die wij hebben lopen tegen de gemeentelijke besluiten inzake de bouw van het strandpaviljoen voor max 10 jaar en het ophogen en verbreden van het zandstrand op het recreatiestrand Voorland Stichtsebrug. De rechtsgrond voor beide ingrepen is de door uw college op 1-12-2020 vastgestelde salderingsovereenkomst (hierna SO2020). Uw motivering voor de afwijzing van ons handhavingsverzoek is kort gezegd dat de saldoregeling (art 19 lid3 PRV) goed is toegepast en de uitvoering daarvan is geborgd door de SO2020. Ons is niet

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

duidelijk waarom het nog 5 maanden moest duren voordat u het bestreden besluit nam zonder enige nadere motivering of communicatie van uw zijde over de reden voor de vertraging. Die vertraging is bovendien nadelig voor de voortgang van de door ons ingestelde beroepen bij de Rechtbank Midden-Nederland tegen de besluiten van de gemeente Blaricum inzake bezwaarschriften tegen genoemd strandpaviljoen en de strandverbreding, gelet op de genoemde inhoudelijke relatie met de salderingsovereenkomst. Wij stellen vast dat uw college de wettelijke procedure van ons verzoek op onzorgvuldige wijze heeft uitgevoerd.

Gerelateerde beroepsprocedures tegen gemeentelijke besluiten i.r.t. uw besluit.

In ons verzoek van 20 mei 2020 hebben wij beschreven dat wij op 24 maart 2020 tegen het besluit van 12-2-2020 van Blaricum tot verlening van de omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen voor max 10 jaar een bezwaarschrift hebben ingediend. Ook tegen het afwijzende besluit van Blaricum van 14-11-2019 op ons handhavingsverzoek van 7 juni 2019 inzake het zonder omgevingsvergunning ophogen en verbreden van het zandstrand hebben wij een bezwaarschrift ingediend en wel op 13 maart 2020. Beide bezwaarschriften zijn door Blaricum ongegrond verklaard, respectievelijk op 2-12-2020 en 20-1-2021. In beide besluiten verwees Blaricum naar het Ambtelijk Akkoord Saldering van 21-1-2020 (hierna AAS2020) en de Salderingsovereenkomst van 1-12-2020¹ als grond voor de rechtmatigheid van beide ingrepen. In de besluiten verklaarden B&W zich niet bevoegd om onze bezwaren te toetsen aan de Spelregels EHS nu o.g.v. deze Spelregels uw college het bevoegde orgaan is inzake het toepassen van de saldering. Wij stellen ook vast dat de bezwarenprocedure en de voorbereiding van de SO2020 tot geen enkele wijziging van de omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen hebben geleid. Tegen beide besluiten heeft VVG beroep aangetekend bij de rechtbank Midden Nederland (RMN) en daarbij om voeging gevraagd. Wij verwijzen hierbij naar onze brief van 22-4-2021 aan de RMN. Daarin hebben wij ook gewezen op het procedurele en inhoudelijke verband met de besluitvorming van uw college op ons handhavingsverzoek van 20 mei 2020 en daarmee dit bezwaarschrift. Voeging van dit besluitvormingstraject met beide genoemde procedures bij de RMN op termijn ligt dan ook in de rede. Daartoe is het essentieel dat er door uw college een wettelijk juist salderingsbesluit wordt genomen volgens de daarvoor geldende (wettelijke) procedures. Anders wordt het in de beschreven omstandigheden ons onmogelijk gemaakt om rechtsbescherming in te roepen tegen de wijze van toepassing van de saldering. Wij komen daar in ons tweede bezwaar nader op terug.

Bezwaar 1. Omgevingsverordening NH 2020 is onjuiste wettelijke basis van het besluit

In uw besluit gaat u uit van de beoordeling van het handhavingsverzoek op basis van de Omgevingsverordening Noord-Holland 2020 zoals vastgesteld op 17-11-2020 door PS (hierna OMGNH2020). Wij stellen vast dat o.g.v. art 12.2 lid 1 Overgangsrecht OMGNH2020 voor lopende procedures het oude recht geldt.

De aanvraag en verlening van de omgevingsvergunning van het strandpaviljoen dateren van 19-8-2019 en 12-2-2020. Het AAS van 21-1-2020. De ophoging en verbreding van recreatiestrand zonder de vereiste omgevingsvergunning dateert van maart/april 2019. Ons handhavingsverzoek,

Postbus 1080
1270 BB Huizen

¹ De SO2020 is ook door het college van B+W is vastgesteld op 1-12-2020 en getekend op 21-1-2021

dat op beide procedures betrekking heeft, van 20 mei 2020. Dus alle vallen onder de werking van de PRV 2019. Daar kan het feit dat uw besluit over de SO2020 dateert van na 17-11-2020 niets aan afdoen. De SO2020 betreft immers de legalisering van beide ingrepen die plaatsvonden onder de werking van PRV.

Bezwaar 2. Beleidskader Spelregels EHS i.s.m. de OMGNH2020 niet toepast.

U stelt op blz. 2 van uw besluit onder Systematiek NNN en toepassen saldobenadering in de OMGNH2020 dat “de (oude) Spelregels EHS² niet van toepassing zijn verklaard”. Uit de vaststellingsstukken, waaronder de tekst en de toelichting van de OMGNH2020, blijkt nergens van een expliciete niet-van- toepassingsverklaring. Kennelijk gaat u er dan van uit dat bij ontbreken van daarvan dit Beleidskader (impliciet) niet is vastgesteld. Wij stellen ook vast dat de niet van toepassingsverklaring hoe dan ook in strijd is met de navolgende bepalingen uit de OMGNH2020:

Art. 12.4 Grondslag bestaande beleidsregels, besluiten van algemene strekking en nadere regels

1. Beleidsregels die betrekking hebben op een bevoegdheid in een in artikel 13.10 genoemde verordening, gelden als beleidsregels op grond van deze verordening.

Artikel 13.10 Intrekking regelingen De volgende verordeningen en besluiten worden ingetrokken:

a. Provinciale Ruimtelijke Verordening;

Daarmee zijn de Spelregels EHS onverkort van toepassing op saldering o.g.v. de OMVO2020; net zoals dat het geval was onder de werking van de PRV. Het buiten toepassing verklaren zou bovendien in strijd zijn met de afspraken uit het Natuurpact 2013 in het kader van de decentralisatie van het Natuurbeleid. De provincies hebben zich daarbij vastgelegd op doorwerking van de Spelregels EHS in hun ruimtelijk beleid. In afstemming overigens met de VNG: de vertegenwoordigers van de gemeenten.

Uw stelling dat art 6.43 lid 4 een instructieregel is, dat er geen instemmingsverplichting in die regel is opgenomen en er daarnaast ook geen nadere regels voor het voldoen aan de saldobenadering zijn opgenomen, waaruit zou volgen dat de Spelregels EHS niet van toepassing zouden zijn verklaard, kan – los van vorenstaande - ook niet staande worden gehouden.

In uw brief van 8-12-2020, waarin u PS informeerde over de SO2020, hebt u gesteld dat: “De inhoud van artikel 19 van de PRV is overgenomen in artikel 6.38 (bedoeld zal zijn art 6.43) van de OMGNH2020, die per 17 november 2020 in werking is getreden.” Wij stellen vast dat ook in art 19 PRV de nadere regels voor het toepassen van art 19 lid 3 ontbraken net als het geval is in art 6.43 OMGNH2020. De bevoegdheidstoedeling voor nadere regels geldt in beide genoemde regelingen uitsluitend voor de toepassing van compensatie als bedoeld in art 19 lid 4 PRV en art. 6.43 lid 5. Onduidelijk is derhalve waarom het ontbreken van de nadere regels voor art 6.43 lid 4 juncto art 6.43 lid 8 een belemmering is voor de toepasbaarheid van de Spelregels EHS, terwijl dat bij het gelijklopende art 19 lid 3 juncto art 19 lid 9 PRV van deze belemmering geen sprake was. Dat u de Spelregels EHS wel van toepassing achtte onder de werking van art 19 PRV wordt bevestigd door genoemde brief PS van 8 december 2020 en uw brief van 23 oktober 2020 aan onze vereniging. Daarin memoreert u immers dat u op basis van ons handhavingsverzoek had

² Spelregels EHS Beleidskader voor compensatiebeginsel, EHS-saldobenadering en herbegrenzing EHS uit 2007. Een gezamenlijke uitwerking van rijk en provincie en onderdeel van het Natuurpact 2013 in het kader van de decentralisatie van het natuurbeleid naar de provincies.

geconcludeerd dat de afspraken (bedoeld zijn die in het AAS2020) “niet correct juridisch waren geborgd in de omgevingsvergunning” (voor het strandpaviljoen). Die borging betreft de bestuurlijke vastlegging van de afspraken met de gemeente. Dat gemis aan borging hadden wij gebaseerd op de toepasbaarheid van de Spelregels EHS. Dat uw college al in 2019 op de hoogte was van de toepasbaarheid van de Spelregels EHS moge ook blijken uit blz. 2 van de Notitie Samenhang NNN Strandpaviljoen Stichtse Voorland van Royal Haskoning DHV van 24-9-2019, waarnaar u verwijst in uw memo van 28-11-2019 aan de gemeente Blaricum dat deel uitmaakt van het AAS2020. Daarnaast is in art 1 van de SO2020 vastgesteld, dat de aanleiding van de overeenkomst de bouw van het strandpaviljoen, de ophoging van het strand en de verplaatsing van het volleybald is. Dan is het de vraag wat nut en noodzaak zijn van deze overeenkomst als de Spelregels EHS niet van toepassing zouden zijn. De overeenkomst is immers gebaseerd op de toepasbaarheid van art 6.43 OMGNH2020. Dit is ook in strijd met de stelling dat het om niet meer dan een instructieregel zou gaan.

Wij stellen vast dat ook op basis van art 6.43 OMGNH2020 de Spelregels EHS in acht genomen moeten worden en toegepast en dat u met het besluit derhalve in strijd daarmee hebt gehandeld..

Bezwaar 3: het besluit is i.s.m. de PRV niet gebaseerd op een salderingsbesluit zoals bedoeld in de Spelregels EHS.

In hoofdstuk 8 van de Spelregels EHS is bepaald : “*Ten aanzien van bezwaar en beroep op de toepassing van EHS-compensatie, EHS-saldobenadering en herbegrenzen EHS wordt aangesloten bij de bezwaar- en beroepsmogelijkheden die de bestaande planologische procedures bieden. Voor aanpassingen van de EHS dienen immers de reguliere planologische procedures gevolgd te worden*”.

Om deze planologische procedures te kunnen toepassen was een separaat salderingsbesluit nodig en dat besluit ontbreekt in deze procedure geheel en al. De basis voor een dergelijk besluit had een gezamenlijke Gebiedsvisie van de gemeente en provincie moeten zijn met daarin een ruimtelijke visie voor het Voorland Stichtsebrug in relatie tot de Blaricummeermeent, e.e.a. conform de Spelregels EHS. Met deze gebiedsvisie/ruimtelijke visie had dan o.g.v. hoofdstuk 8 van de Spelregels EHS de uitgebreide voorbereidingsprocedure (afdeling 3.4 Awb, zie ook art 16.25 Omgevingswet) moeten worden gevolgd. De juridische vastlegging van de uitvoering van de afspraken uit die gebiedsvisie zou dan o.a. de salderingsovereenkomst moeten c.q. kunnen zijn. Met de AAS2020 en SO2020 is echter geen enkele (planologische) procedure gevolgd. Beide zijn ook niet als voor beroep en bezwaar vatbare besluiten vastgesteld en gepubliceerd.

De Spelregels EHS gaan voor de toepassing van de saldobenadering uit van een open planproces³ met meerdere partijen, waaronder ook private zoals de VVG, die in een vroeg stadium worden betrokken bij de gewenste ontwikkeling en bij de uitwerking en voorwaarden van de daarop te baseren salderingsafspraken. Het gehele besluitvormingsproces heeft zich echter circa 2 jaar in beslotenheid tussen de gemeente en de provincie afgespeeld, zonder enige actieve betrokkenheid van belanghebbende zoals de VVG. Voor de VVG was de enige mogelijkheid om invloed uit te oefenen en op te komen voor het natuurbelang het gebruik maken van de formele bezwaren-procedures inzake vergunningen, de handhavingsverzoeken en overlegverzoeken vanuit onze vereniging. Zie ook bezwaar 1. De rechtsstatelijkheid stond bij deze wijze van toepassen van de

Postbus 1080
1270 BB Huizen

³ Zie Spelregels EHS blz 31 1ste kolom laatste alinea.

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

ruimtelijke wetgeving zwaar onder druk.

Op blz. 13 van de Spelregels EHS is het vaststellen van een gebiedsvisie als voorwaarde gesteld voor het kunnen toepassen van de saldobenadering. In hoofdstuk 6.3 van de Spelregels EHS zijn de dwingende inhoudelijke voorwaarden geformuleerd, waaraan de gebiedsvisie moet voldoen. Een dergelijke gebiedsvisie en daarmee het vereiste salderingsbesluit ontbreekt hier geheel. Deze stap is overgeslagen. Daarmee ontbreekt de wettelijke basis voor de AAS2020 en de SO2020 en wordt in strijd met de PRV gehandeld. Consequentie is ook dat bezwaar en beroep tegen de wijze van invulling van de afspraken onmogelijk wordt gemaakt. Dit klemt in dit geval temeer nu voor het college van B&W van Blaricum de Spelregels EHS geen toetsingskader vormen voor hun besluiten blijkens de hierboven genoemde besluiten op onze bezwaarschriften. Zij zien de toepassing van de Saldobenadering als een exclusieve bevoegdheid van uw college. Uw instemming zou blijken uit de AAS2020 en in het verlengde hiervan uit de SO2020. Wij gaan er daarmee vanuit dat de afspraken uit het AAS2020 impliciet bestuurlijk zijn bevestigd met de SO2020 en vervolgens op onderdelen aangevuld. Dat laatste wordt bevestigd in de brief van 8-12-2020 aan PS en in het besluit, waarin u spreekt van "aanvullende maatregelen" die zijn afgesproken in de SO2020. De aanvulling kan redelijkerwijze alleen betrekking hebben op de AAS 2020 vastgelegde maatregelen. Dat zou ook bestuurlijk zorgvuldig en consequent zijn gelet op de gewekte verwachtingen richting de gemeente met de AAS2020 over het toestaan van het strandpaviljoen. Mede o.g.v. ons verzoek van 20-5-2020 heeft u enkele gebreken t.o.v. de Spelregels/PRV hersteld en aangevuld. Als u de afspraken uit de AAS2020 wilde laten vervallen had u dat expliciet moeten vermelden in de (overwegingen van de) SO2020. Dat is niet gebeurd. Door de beschreven besluitvorming hebben provincie en gemeente voor derden, waaronder de VVG, de wettelijke mogelijkheden voor bezwaar en beroep conform de Spelregels EHS en de PRV onmogelijk gemaakt en derhalve onrechtmatig en in strijd met de PRV gehandeld. Alleen al om die reden kan uw besluit niet in stand blijven.

Bezwaar 4. De voorwaarden in de AAS2020 voor de omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen worden in strijd is met PRV en de Spelregels EHS niet afgedwongen in de SO2020.

In de overwegingen onder A in de SO2020 heeft u vermeld, dat er een voornemen tot verlening van de omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen zou zijn. Dat is feitelijk onjuist nu deze is verleend op 12-2-2020 o.g.v. het AAS2020. Het besluit van 12-2-2020 van B&W is daarbij overigens geheel voorbij gegaan aan de voorwaarden uit het AAS2020, zoals genoemd in het memo van 28-11-2020 op blz. 2 onder 2 (schrappen compensatiemaatregelen uit de ruimtelijke onderbouw), 3 (nadere omschrijving horecagebruik) en 4 (versterking onderbouw horecagebruik). Aan geen van deze voorwaarden is invulling gegeven door de gemeente bij haar besluit van 12-2-2020. Derhalve had uw college, gelet op uw bevoegdheden o.g.v. art 19 lid 3 PRV en de Spelregels EHS, redelijkerwijze niet mogen instemmen met de SO2020 alvorens zeker gesteld was dat de gemeente alsnog aan deze voorwaarden zou voldaan. Daarbij valt ook niet uit te sluiten, dat de behoefte niet aantoonbaar zou blijken en de omgevingsvergunning ook al om die reden niet verleend had mogen worden. Met uw besluit en de formuleringen in de SO2020

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

hebt u de facto het verlenen van de vergunning achteraf gelegaliseerd zonder een deugdelijke onderbouwing van het mogen afwijken van genoemde voorwaarden. Daarmee is uw besluit in strijd met de PRV en de Spelregels EHS.

In dit verband merken wij op dat de voorwaarde onder 3, zoals hiervoor genoemd, de uitwerking van de horecafunctie betrof. Die uitwerking is ook essentieel waar het gaat om de te verwachten effecten van het jaar-ronde horecagebruik op de (actuele en potentiële) natuurlijke waarden van het recreatiestrand e.o. In de Natuurtoets2020, waarmee door uw college met het besluit van 1-12-2020 ook is ingestemd, is echter op geen enkele manier rekening gehouden met genoemde effecten, mede door het ontbreken van het zicht op feitelijke invulling en intensiteit van de horeca-functie. Bij bezwaar 5 komen wij daar nog op terug.

Uw college heeft derhalve verzuimd de u toekomende bevoegdheden in het kader van de PRV en de Spelregels EHS te gebruiken om naleving de door of namens uw college zelf gestelde voorwaarden af te dwingen. Uw college is in het besluit in het geheel niet ingegaan op de bezwaren ter zake van VVG, waardoor het besluit op dit punt onzorgvuldig is.

Bezwaar 5: instemming met de Natuurtoets 2020 en Inrichting- en beheerplan Blaricummeent 2020 in strijd met de zorgvuldigheid en het motiveringsbeginsel.

In uw besluit van 1-12-2020 inzake de SO2020 hebt u onder 3 ingestemd met “bijbehorende de natuurtoets en het beheer- en inrichtingsplan”. Gedoeld zal zijn op respectievelijk de Natuurtoets strandpaviljoen Voorland Stichtsebrug van 25-11-2020 (hierna Natuurtoets2020) en het Inrichting- en beheerplan Blaricummeent van 25-11-2020 (hierna I&B-plan2020) beide opgesteld in opdracht van de gemeente Blaricum door Royal Haskoning DHV.

Voorafgaand aan de Natuurtoets2020 zijn eerdere – grotendeels gelijklopende - Natuurtoetsen en een Inrichting- en beheerplan door hetzelfde adviesbureau opgesteld ter onderbouwing van de toelaatbaarheid van het strandpaviljoen. De VVG heeft voor genoemde rapporten een deskundigenrapport laten opstellen in de vorm van de Contra-expertise Voorland Stichtse Brug Blaricum van 7 april 2020 door Piet Bakker (hierna Contra-expertise). Dit rapport hebben wij u toegezonden als bijlage bij ons handhavingsverzoek van 20 mei 2020. De achtergronden en deskundigheid van de heer Piet Bakker zijn in hoofdstuk 14 van de Contra-expertise beschreven. In dit verband is van belang dat voor alle Natuurtoetsen in 2019 en 2020 van RHDHV het rapport van de heer Piet Bakker uit 2015 Natuurwaarde van het Voorland bij de Stichtse Brug als bron is gebruikt⁴. Tijdens de bezwarenprocedure bij de gemeente in augustus 2020 zijn desondanks (naar wij stellig menen onterechte) twijfels opgeroepen over de deskundigheid van de heer Piet Bakker uitsluitend vanwege diens lidmaatschap van onze vereniging. Daarom hebben wij WUR gevraagd om een aanvullend deskundigenadvies op te stellen. Uit de beschikbare stukken blijkt niet dat uw college zich een zelfstandig oordeel heeft gevormd door een inhoudelijke toets. Noch in dit besluit noch in de stukken van de SO2020 zijn de omissies en gebreken die zijn beschreven in de Contra-expertise door u weerlegd. De gemeente heeft dat overigens in de bezwarenprocedures ook niet gedaan. Op dit punt is uw besluit i.s.m. de zorgvuldigheid en het motiveringsbeginsel genomen.

Postbus 1080
1270 BB Huizen

⁴ Zie hoofdstuk 7 Natuurtoets2020.

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

Een andere omissie in de ecologische onderbouwing is het feit dat de Natuurtoets 2020 uitsluitend is gericht op de effecten van de bouw van een strandpaviljoen voor 10 jaar, terwijl de SO2020 ook is gericht op het toestaan van de strandverbreding en verplaatsing van het volleybalveld. Uw college heeft bij brief van 6-12-2019 aan ons bestuur n.a.v. ons eerdere handhavingsverzoek van 7 juni 2019 ter zake van de in mei 2019 door Blaricum verleende omgevingsvergunning voor een periode van 6 maanden voor de strandtent Blaricum Beach en de zonder vergunning uitgevoerde strandverbreding, aangegeven dat de strandverbreding in strijd was/is met Beheersverordening Voorland Stichtse Brug 2014. Rechtsgevolg is dan dat een omgevingsvergunning vereist is/was voor het uitvoeren van die verbreding en die omgevingsvergunning ontbreekt geheel. U zou daarover in overleg treden met de gemeente Blaricum. Dit resulteerde o.a. in de AAS2020, dat zoals gesteld, ook de strandverbreding betrof. Voor de strandverbreding, die permanent van aard is, ontbreekt echter niet alleen nog steeds de wettelijk vereiste omgevingsvergunning maar ook een deugdelijke ecologische onderbouwing in de vorm van een Natuurtoets, waaruit blijkt dat de WKW niet significant worden aangetast. Een eerdere Natuurtoets, de zogenaamde Upgrade van januari 2019⁵ bevatte n.l. geen toets van de WKW die pas op 1-2-2019 deel zijn gaan uitmaken van de PRV 2019. Een wezenlijke omissie die in geen enkele Natuurtoets daarna is hersteld. Daarmee ontbreekt derhalve voor de strandverbreding de noodzakelijke ecologische onderbouwing voor de aanvaardbaarheid. Dit klemt temeer nu in de Natuurtoets 2020 in 5.3.2. blz. 17 aangegeven is, dat het oppervlak van het ruimtebeslag van strandpaviljoen, het volleybalveld en de strandverbreding begrensd blijft als NNN. Dan moet ecologisch zijn onderbouwd dat en hoe het zandstrand in dit gebied nog een natuurfunctie heeft of zal krijgen terwijl het door de gemeente uitdrukkelijk is bedoeld als permanent recreatiezandstrand. Wij stellen vast dat uw beluit op vorenstaande punten onzorgvuldig is voorbereid en in strijd met het motiveringsbeginsel is genomen.

Bezwaar 7: AAS2020 en SO2020 zijn in strijd met art 19 lid 3 PRV/Spelregels EHS. De o.g.v de Spelregels EHS vereiste ruimtelijke visie ontbreekt.

De SO2020 is niet gebaseerd op of de uitwerking van een (gezamenlijke) ruimtelijke visie op de ontwikkeling van het Voorland-gebied. Vast te leggen in gebiedsvisie. De Spelregels EHS vereisen dat “*de plannen, projecten of handelingen samenhangen in een ruimtelijke visie*”. Een samenhangende ruimtelijke visie op de ontwikkeling van het Voorland Stichtse Brug in samenhang met de ontwikkeling van de Blaricummeermeent inclusief het deel Gooise Zomerkade ontbreekt geheel. Het Masterplan Blaricummeermeent en de Structuurvisie Voorland Stichtse Brug 2014 van Blaricum voorzien in het geheel niet in de nu mogelijk gemaakte (natuur)ontwikkeling buiten het Voorland. In het provinciaal ruimtelijk beleid was en is geen verdere recreatieve en/of horecaontwikkeling voorzien op het Voorland, ook niet in de OMGNH2020, zoals beoogd door de gemeente. Sterker nog: bij brief van 8 juni 2016 heeft uw college de gemeente Blaricum meegedeeld, dat er al sinds 2006 geen provinciale inzet (meer) is op een recreatieve ontwikkeling van het Voorland; de provincie zet helemaal in op het NNN op het Voorland. Dit standpunt werd expliciet ingenomen n.a.v. een eerder ruimtelijk (soortgelijk) initiatief van de gemeente in de vorm van Blaricum aan Zee⁶. GS was in 2016 duidelijk: hooguit

Postbus 1080
1270 BB Huizen

⁵ Zie de Contra-expertise blz 1 overzicht onderzochte rapporten.

⁶ Brief van GS van 8 juni 2016 aan Blaricum. Zie ook blz 6 Contra-Expertise Piet Bakker van 7 april 2020

kleinschalige recreatieve versterking van het Voorland (bijv. in de vorm van paden maar zeker geen bebouwing) past binnen het criterium “geen significante effecten”. Sindsdien zijn de ruimtelijke omstandigheden niet gewijzigd of nieuwe ruimtelijke inzichten ontstaan voor dit gebied. Sterker nog: de GS-lijn van 2016 is bevestigd bijv. in de Beschrijving van de WKW in 2018 in het kader van de PRV, die ook nog steeds deel uitmaakt van de huidige OMGNH2020. Daarin is het beperkte recreatieve gebruik van 2018 als ijkpunt geformuleerd. Daarbij past geen recreatieve intensivering die het aantoonbare gevolg is van de strandverbreding en horecavoorzieningen. Een dergelijk ingrijpende beleidswijziging van provinciale kant vereist een deugdelijke ruimtelijke en ecologische onderbouwing. Die ontbreekt geheel. Dat het motief van de provinciale medewerking niet gelegen is in ruimtelijke en/of natuuroverwegingen blijkt ook uit de overwegingen van de SO2020. Die vermelden dat de gemeente voornemens⁷ is een omgevingsvergunning voor een strandpaviljoen te verlenen en in 2019 het strand heeft verbreed en verhoogd en het volleybalveld heeft verlegd. Voldongen feiten dus. GS hebben met de SO2020 dus de facto de al genomen en uitgevoerde gemeentelijke besluiten achteraf gelegitimeerd. Dat zou op zich mogelijk zijn maar in de beschreven omstandigheden had dan op zijn minst aan het besluit inzake de SO2020 een uitgebreide en deugdelijke beleidsmatige motivering ten grondslag moeten worden gelegd (in de vorm van een gebiedsvisie).

Uit de procedure-geschiedenis van de bouwaanvraag voor het strandpaviljoen in 2019 en 2020 blijkt ook dat de saldobenadering (art 19 lid3 PRV) pas in beeld kwam toen bleek dat de wegen van art 19 lid 4 PRV (compensatie) en art 19 lid 8 PRV (herbegrenzen) niet begaanbaar bleken (zie bijv. voetnoot 8). Kortom, een ruimtelijke visie laat staan een gebiedsvisie heeft geen enkele rol gespeeld bij de toepassing van de saldobenadering. Ook het aanwijzen van de benodigde salderingsgronden bleek een kwestie van afstrepen van mogelijkheden c.q. beschikbare gronden binnen de gemeente Blaricum.⁸

Ontbreken kwaliteitswinst natuur bij saldering.

Het bereiken en garanderen van kwaliteitswinst voor de natuur is de meest essentiële voorwaarde voor toepassing van de saldobenadering. Die voorwaarde vloeit ook voort uit de logica van de zogenaamde Nee-tenzij-bescherming van art. 19 PRV: het belang van de natuur staat immers voorop in het NNN.

De noodzaak van kwaliteitswinst wordt in de verschillende hoofdstukken van de Spelregels EHS steeds benadrukt m.n. in hoofdstuk 6⁹.

Ter onderbouwing van ons bezwaar: in de AAS2020 en de SO2020 komt kwaliteitswinst helemaal niet voor. Ook niet in de onderliggende documenten, zoals de Ruimtelijke Onderbouwing¹⁰, evenmin in de Natuurtoetsen (van 2019 en 2020) en ook niet in het I&B-plan 2020. Ter onderbouwing van het ontbreken van de vereiste kwaliteitswinst op de te salderen gronden hebben wij de Wageningen Universiteit (WUR) verzocht daartoe Contra-expertise te leveren. Het onderzoek zal zich met name richten op de bodemkwaliteit en de natuurlijke dynamiek van

⁷ In de brief van 8-12-2020 van GS aan PS van NH waarmee PS wordt geïnformeerd over de SO staat overigens de juiste status van de omgevingsvergunning vermeld: nl dat de gemeente de vergunning “ heeft verleend”.

⁸ Zie Wob-verzoek 2020 https://www.noord-holland.nl/Loket/Wob_verzoek/Wob_verzoeken_2020/Wob_verzoek_Voorlands_Stichtsebrug_gemeente_Blaricum_14_september_2020/Bijlage_bij_Wob_verzoek_Voorland_Stichtsebrug_gemeente_Blaricum.org

⁹ Zie blz 7, 11, 29 onder 6.1

¹⁰ Bugel Hajema, Ruimtelijke onderbouwing 8 augustus 2019

overstroombaarheid in relatie tot bestaande en de potentiële natuurwaarden die op het oorspronkelijke recreatiestrand aanwezig waren en tenslotte ook op de gebruiksintensiteit en de door de gemeente Blaricum aangewezen functie het voor saldering aangewezen terrein als hondenuitlaatgebied voor Blaricummermeent.

In de AAS2020 is als voorwaarde opgenomen¹¹, dat het zandstrand en het ruimtebeslag van het strandpaviljoen binnen de begrenzing van het NNN moeten blijven. Dit omdat het strandpaviljoen niet-permanent van karakter is (max 10 jaar) en het strand de samenhang in de NNN moet waarborgen. In de Natuurtoets 2020 is in 5.3.2 blz. 17 aangegeven dat het oppervlak van het ruimtebeslag van strandpaviljoen, het volleybalveld en de strandverbreding begrensd blijft als NNN. Uit de SO2020 blijkt niet dat de begrenzing op het strand alsnog wordt geschrapt, integendeel. Dit is opmerkelijk in verband met de vereiste kwaliteitswinst. Immers, de strandverbreding is permanent van karakter en daarmee is herstel van kruiden- en faunarijk grasland uitgesloten en daarmee ook behoud van de samenhang tussen de verschillende delen van het NNN Voorland. Het zandstranddeel binnen het NNN-deel kan daardoor zeker geen bijdrage leveren aan de vereiste kwaliteitswinst. Dat wordt opmerkelijk genoeg in feite onderschreven in de Natuurtoets 2019, waar in 5.3.2. op blz. 17 nog wordt gesteld “dat er een ruimtebeslag van circa 1200 m2 is beoordeeld in de vorm van het ruimtebeslag van het strandpaviljoen en het volleybalveld omdat die oppervlakte aan het NNN wordt onttrokken aangezien de grasland-vegetatie zich hier niet kan ontwikkelen”. Qua effecten geldt dat evenzeer voor de strandverbreding. Daarnaast betekent ook de aanwijzing tot hondenlosloopplaats van de Gooise Zomerkade door de gemeente Blaricum in december 2020¹², dat de natuurkwaliteit en de kansen op verdere ontwikkeling daarvan op de Gooise Zomerkade verder achteruitgaan en nooit die van het oorspronkelijke grasland vóór de strandverbreding op het Voorland kunnen bereiken. Wij wijzen er daarbij op dat deze aanwijzing niet bij uw college is gemeld ondanks dat het voornemen ten tijde van de voorbereiding van uw besluitvorming van de SO2020 en de Natuurtoets 2020 bekend was bij de gemeente¹³. De effecten van de genoemde aanwijzing zijn ook niet beoordeeld /beschreven in de Natuurtoets en I&B-plan. Door de ligging in en tegen een woongebied zijn bijv. ingrijpende effecten te verwachten door de zeer intensieve betreding van mens en hond op de flora maar wellicht nog meer op fauna van de salderingsgronden. VVG leidt uit die aanwijzing af dat de gemeente de natuurfunctie van de salderingsgronden niet serieus lijkt te nemen en bestuurlijk niet zorgvuldig handelt richting uw college. En uw college als gevolg daarvan daar geen consequenties aan heeft verbonden.

In strijd met de Spelregels EHS en de PRV is het kwaliteitsverlies uitsluitend gecompenseerd met kwantiteit.

In de Spelregels EHS is bepaald dat: *Kwaliteit en kwantiteit moeten beide minimaal gelijk blijven en zijn dus niet onderling te salderen.* Nadat de kwantitatieve tekorten in de AAS2020 aan de orde zijn gesteld door VVG¹⁴ heeft de provincie bij de gemeente eind 2020 bedongen dat er meer oppervlakte NNN bij de Gooise Zomerkade wordt aangewezen (van 6100 m2 naar 9847 m2 : zie 3.4). Meer houdt de saldering feitelijk niet in. Daarmee is deze in strijd met de Spelregels EHS/PRV omdat

¹¹ AAS2020 blz 2 2^e bullet

¹² Raadsbesluit 1-12 2020 Nota Hondenbeleid en aanwijzing hondenlosloopgebieden

¹³ Het beslisvoorstel voor B+W dateert van 21 oktober 2020

¹⁴ D.m.v. het handhavingsverzoek van VVG van 20 april 2020; zie ook brief van GS aan VVG van 23-10-2020.

uitsluitend is gekozen voor overcompensatie in m2-ers. Oftewel anders dan gesteld in de Spelregels is kwaliteit met kwantiteit gecompenseerd¹⁵. Men zou ook kunnen stellen dat de aanwijzing tot extra m2-ers NNN/natuurgebied saldering wordt genoemd omdat het geen compensatie mag heten.

Wij stellen vast dat het besluit op het handhavingsverzoek in strijd is met de PRV en de Spelregels waar het gaat om het ontbrekende van een deugdelijke ruimtelijke basis en het borgen van kwaliteitswinst voor natuur in de SO2020 en daarmee niet rechtmatig is genomen.

Bezwaar 8. De SO bevat onvoldoende en niet de juiste waarborgen voor uitvoering van saldering zoals vereist in de Spelregels EHS

De Spelregels EHS zijn expliciet over de vast te leggen waarborgen voor uitvoering van de salderingsafspraken. Naast de zaken genoemd in bezwaar 7 ontbreken in de SO2020 zelf nog een aantal essentiële waarborgen voor het realiseren van een wijze van salderen in overeenstemming met de PRV en de Spelregels EHS. Het gaat om de navolgende punten:

De financiële zekerstelling van de inrichtings- en beheersmaatregelen ontbreekt.

In de SO2020 is de structurele financiering van het beheer en de instandhouding als natuurgebied langjarig niet of onvoldoende gewaarborgd. In art. 2 is nu slechts geregeld dat de realisering van inrichting en beheer voor rekening van de gemeente is. Dat is slechts een verantwoordelijkheids-toedeling en een geschillenregeling maar zeker geen financiële zekerstelling daarmee ook geen gewaarborgde uitvoering. Boeteclausules bij niet-nakoming van de verplichtingen ontbreken ook geheel. Dat is temeer opvallend nu de provincie Noord-Holland bij de toepassing van compensatie o.g.v. van art 19 lid 4 van de PRV op basis van Uitvoeringsregeling Natuurcompensatie art 5¹⁶ dergelijke waarborgen wel eist. Ook al omdat hier de facto sprake is van compensatie van verloren gegane m2-ers NNN had een analoge toepassing in de rede gelegen.

Locatie-gebonden waarborgen ontbreken.

VVG mist ook een aantal waarborgen toegesneden op deze specifieke (ruimtelijke)situatie. Bijv. waarborgen inzake toezicht en handhaving. Essentieel in deze situatie, waarin de te ontwikkelen natuur in feite deel uitmaakt van het stedelijk gebied van Blaricum en direct aansluit op een stadspark met intensief gebruik, zoals hondenlosloopgebieden en doorgaande recreatieve infrastructuur.

Waarborgen inzake daadwerkelijk verwijderen van het strandpaviljoen na 10 jaar.

De omgevingsvergunning is door de gemeente nadrukkelijk verleend voor een periode van max 10 jaar. Uw college gaat daarvan uit, gelet op het noemen van die termijn in de overwegingen en in art 1. Die tijdelijkheid vloeit logischerwijze voort uit de voorwaarde in de AAS2020, dat de begrenzing van het NNN op het verbrede strand en op de ondergrond van het strandpaviljoen gehandhaafd wordt om de samenhang van het NNN op het Voorland te waarborgen (zie ook bezwaar 7). U baseert die handhaving van de NNN-begrenzing nadrukkelijk op de tijdelijkheid van het strandpaviljoen (zie voetnoot 9). Dat zou tot gevolg moeten hebben, dat in de SO2020 wordt gewaarborgd dat het strandpaviljoen ook daadwerkelijk na 10 jaar wordt verwijderd en niet meer wordt herbouwd. Opmerkelijk in dit verband is dat de gemeente in de omgevingsvergunning niet de eis heeft opgenomen dat na verloop van de periode van 10 jaar de oude

Postbus 1080
1270 BB Huizen

¹⁵ Spelregels Blz 29 onder 6.1

¹⁶ Provinciaalblad 20 maart 2019 nr. 2078

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

toestand wordt hersteld. Dat deed zij bijv. wel bij de omgevingsvergunning in 2019 voor 6 maanden van de tijdelijke strandtent Blaricum Beach. Uit de beschikbare stukken blijkt bovendien dat de gemeente het permanent maken van het strandpaviljoen zeker niet uitsluit maar feitelijk juist nastreeft nu zij opnemen en permanent maken in een bestemmingsplan als bestuurlijk doel ziet. De gemeente heeft dat met VVG gedeeld in een overleg in mei 2021¹⁷. Daarnaast heeft ook de initiatiefnemer zelf heeft aangegeven t.o.v. VVG dat een strandpaviljoen voor 10 jaar financieel niet haalbaar is¹⁸. Juist in deze omstandigheden zijn daarom waarborgen op dit punt essentieel voor uitvoering van uw besluit zoals het door u bedoeld is.

Art 2 lid 4 SO is onduidelijk en in strijd met art 19 lid3 PRV en de Spelregels.

De formulering van de (jaarlijkse) monitoringsplicht van de effecten van het recreatieve gebruik op de bijzondere soorten op het noordelijk deel van het recreatiestrand in art 2 lid 2 en 4 van de SO is zodanig, dat pas maatregelen worden genomen na 4,5 jaar als de bijzondere soorten “zijn achteruitgegaan”. Dus als de achteruitgang al een feit is. Daarmee is met de SO niet gewaarborgd dat er geen significante effecten op de WKW optreden. Integendeel.

Overigens ontbreekt in art 2 lid 4 SO een peildatum voor de meting van de achteruitgang. Die achteruitgang blijkt overigens al een feit uit de metingen door VVG sinds begin 2019. De VVG is van mening dat de flora en fauna en de recreatiedruk op het recreatiestrand, zoals die waren voordat het strand is afgegraven, opgehoogd en verbreed in het voorjaar van 2019 als peilmoment moeten gelden. Voor zover bij de VVG bekend is, heeft de gemeente Blaricum nimmer de effecten op de flora en fauna gemeten c.q. in kaart gebracht. Ook is volkomen onduidelijk welke bijzondere soorten het hier specifiek betreft, zodat naleving ervan niet goed mogelijk is c.q. uitvoeringsvragen en discussies oproept. In dit licht is het opvallend dat in de huurovereenkomst Grond Voorland Stichtsebrug voor het recreatiestrand tussen SBB en de gemeente Blaricum van maart 2019 de gemeente zich heeft verplicht om de vegetatie in dit stranddeel in stand te houden (in tenminste de oppervlakte en kwaliteit) van maart 2019 en dat daarbij de betrokken soorten met naam en toenaam zijn benoemd.

Deze monitoringsvoorwaarde en de daaraan gekoppelde maatregel van het plaatsen van een hek op deze locatie ontbreekt overigens in de Natuurtoets 2020. De Natuurtoets 2020 gaat uit van verbetering van de natuurkwaliteit van deze locatie door extensiever maaibeheer, waardoor er tevens sprake zal zijn van minder recreatieve betreding. Daarmee wordt onderbouwd dat er geen “significante effecten op de WKW, samenhang en oppervlakte van NNN,” zullen optreden (zie de overweging onder D in de SO2020). Vervolgens wordt in de SO2020 met art 2 lid 4 dus kennelijk betwijfeld of dat voldoende zal zijn. In de Natuurtoets 2020 worden verdergaande maatregelen, zoals het afsluiten met een hek, echter niet eens genoemd c.q. nodig geacht. Dit terwijl de Natuurtoets 2020 door beide partijen als onderbouwing van het niet-optreden van significante effecten op de WKW wordt gebruikt. Wij stellen dat derhalve de beslisdocumenten inconsistent en onzorgvuldig zijn.

De SO is niet door alle relevante partijen ondertekend.

Naast de gemeente Blaricum en de provincie NH zijn nog twee partijen zeer nauw betrokken bij

Postbus 1080
1270 BB Huizen

¹⁷ Zie verslag overleg VVG-Blaricum dd mei 2021

¹⁸ Zie gespreksverslag van VVG overleg Geesink 4-9-2019

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

de waarborging van de saldering in dit gebied. Dat betreft Staatsbosbeheer (SBB), de grondeigenaar en natuurbeheerder en het Waterschap Amstel Gooi en Vecht, de beheerder van de Gooise Zomerkade als primaire waterkering is een belangrijke partij. SBB heeft grote belangen bij de naleving van de huurovereenkomst met de gemeente Blaricum uit 2019. Onder meer waar het gaat om respecteren van de natuurfunctie van het recreatiestrand, de verplichting van de gemeente tot instandhouding van de kwetsbare vegetatie op het noordelijk deel van het recreatiestrand in tenminste de oppervlakte en kwaliteit, zoals die was in maart 2019. Daarnaast heeft SBB belangen bij toezicht en handhaving na zonsondergang op het recreatiestrand o.g.v. de genoemde Huurovereenkomst. Met SBB zijn hierover geen afspraken vastgelegd in de SO2020. Ook voor het Waterschap Amstel Gooi en Vecht, dat ook gaat over de andere functies van de dijk waaronder natuur, kunnen maatregelen nodig zijn die strijdig zijn met het natuurbelang c.q. moeten leiden tot herstel van natuurwaarden en dus waarborgen op dat vlak. Het feit dat AGV toestemming heeft verleend is niet voldoende!

Vanwege hun (wettelijke) positie hebben beide partijen invloed op en/of groot belang bij de continuïteit van de inrichting en het beheer van zowel het huidige strand als het te salderen natuurgebied en in hun onderlinge relatie. Daarom hadden zij beide partij moeten zijn in de SO en hadden met hen afspraken moeten worden vastgelegd om te waarborgen dat de afspraken door alle partijen worden nagekomen en de doelen van de saldering kunnen worden gehaald. De Spelregels zijn op dit punt ook helder.

De SO bevat geen basis voor correcte juridische borging van de afspraken in de Omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen

Zoals wij op blz. 2 van dit bezwaarschrift al hebben aangegeven is de omgevingsvergunning voor het strandpaviljoen van 12-2-2020 op geen enkele manier aangepast aan de gemaakte afspraken, ook niet in de bezwarenprocedures bij de gemeente. Dit terwijl u in het besluit op blz. 3 en in de brief aan PS van 8-12-2020 expliciet aangeeft dat de afspraken uit het AAS2020 niet correct juridisch geborgd waren. De SO2020 bevat geen verplichting tot aanvulling van de omgevingsvergunning.

Resumerend stellen wij vast dat in de SO2020 onvoldoende waarborgen zijn opgenomen om de salderingsdoelen te garanderen.

Bezwaar 9. Ontbreken toets aan art 5c PRV

In ons verzoek van 20 mei 2020 hebben wij gewezen op de toepasbaarheid van art 3 PRV juncto de Handreiking Uitzonderingen bij het gebruikmaken van de zogenaamde “kruimelgevallen” zoals in dit geval is gebeurd door de gemeente Blaricum voor de bouw van het strandpaviljoen voor een periode van max. 10 jaar. Het strandpaviljoen is een stedelijke functie in de zin van de PRV en daarmee had uw college de beoogde ontwikkeling niet alleen aan art 19 PRV (NNN) behoren te toetsen maar ook aan art 5c PRV. U bent in het besluit in het geheel niet ingegaan op dit punt. Gelet op het ruimtebeslag van het strandpaviljoen/horecavoorziening (restaurant, terrassen en toegangspaden): 977m², is hier sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling in de zin van art 5c PRV en had de zogenaamde Laddertoets uitgevoerd moeten worden. Dat uw college hiervan op de hoogte was blijkt uit het feit dat in de AAS2020 expliciete voorwaarden

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

waren opgenomen om die toets te kunnen uitvoeren. Dat betrof de voorwaarden genoemd in bezwaar 4 hiervoor. Korthedshalve verwijzen daarnaar. Zoals onderbouwd in bezwaar 4 is door de gemeente Blaricum aan die voorwaarden geheel voorbij gegaan, waaraan door u ten onrechte geen passende consequenties zijn verbonden. Daardoor heeft u ten onrechte ook met de SO2020 medewerking gegeven aan een ontwikkeling die in strijd is met art5c PRV. Daarmee is het besluit op dit punt onrechtmatig genomen.

Bezwaar 10. Niet-vaststellen verbeurde dwangsom i.s.m. de Awb

In de beschrijving van de procedure rond ons verzoek van 20-5-2020 aan het begin van dit bezwaarschrift hebben wij melding gemaakt van onze brief van 22 april 2021 met het verzoek om de wettelijk verbeurde dwangsom per beschikking vast te stellen conform de regels van de Awb. In uw besluit gaat u hier niet op in en ook anderszins hebben wij geen reactie mogen ontvangen op genoemd verzoek. Ook op dit punt is uw college dus in gebreke. Op grond van art. 4.18 Awb dient uw college binnen 14 dagen na de laatste dag, waarover de dwangsom verschuldigd is/was, de definitieve hoogte van de verschuldigde dwangsom bij beschikking vast te stellen. Wij wijzen u erop dat zowel art 4.17 als art 4.18 Awb dwingend zijn geformuleerd: zowel bij het verbeuren van de dwangsom als het vaststellen van de hoogte ervan gaat het om verplichtingen die wettelijk zijn ontstaan doordat is voldaan in de daarin geformuleerde vereisten. Dat is het geval geweest in deze procedure. Zie genoemde brieven. Uw college handelt derhalve in strijd met genoemde wettelijke bepalingen door het genoemde besluit niet te nemen en zeker ook onzorgvuldig door die stap op geen enkele manier nader te onderbouwen.

Wij verzoeken u derhalve het genoemde besluit alsnog te nemen en over te gaan tot uitbetaling van de verbeurde dwangsom.

Conclusies en verzoek:

Uw besluit op ons handhavingsverzoek kan niet in stand blijven nu uw college ons verzoek o.g.v. de PRV 2019 en de Speregels EHS had moeten beoordelen. Op basis hiervan is uw college het bevoegde orgaan voor het nemen van een salderingsbesluit. Uw college heeft verzuimd het vereiste salderingsbesluit te nemen en daarvoor de vereiste wettelijke procedure te volgen.

Daarmee ontbreekt de rechtsgrond zowel aan de AAS2020 als aan de SO2020. Daarenboven zijn het AAS2020 en de SO2020 in strijd met de PRV en de Spelregels EHS, onzorgvuldig en in strijd met het motiveringsbeginsel opgesteld.

Ons handhavingsverzoek had betrekking op de uw college toekomstige en mogelijk inzetbare bevoegdheden in het kader van de PRV en de Spelregels als beleidsregels. Het feit dat art 19 lid 3 PRV op zich een instructieregel is, neemt niet weg dat voor het toepassen ervan de gemeente o.g.v. de Spelregels EHS afhankelijk is van instemming van uw college o.g.v. de Spelregels EHS, waaraan ook de gemeenten zijn gebonden. Nu ten principale uw instemmingsbesluit in de vorm van een salderingsbesluit ontbreekt, ontbreekt daarmee ook een wettelijke basis voor de AAS2020 en de SO2020. Wij verzoeken uw college daarom uw instemming met de SO2020 in te trekken en de gemeente te informeren dat u o.g.v. de PRV en de Spelregels EHS niet kunt instemmen met saldering zoals voorgesteld door de gemeente Blaricum.

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078

Voorts verzoeken wij uw college een besluit als bedoeld in art 4.18 Awb tot vaststelling van de wettelijk verbeurde dwangsom te nemen en over te gaan tot uitbetaling aan onze vereniging van genoemde dwangsom.

Hoogachtend,
Vereniging Vrienden van het Gooi,

H. Metz
voorzitter

G. Laeijendecker
waarnemen secretaris

Afschriften naar:

- Provinciale Staten Noord-Holland, Haarlem, of leden van de betrokken Statencommissie
- Rechtbank Midden-Nederland Utrecht zaaknummer UTR21/98 WABOA

Bijlagen:

1. Brief van 11-2-2021 van VVG aan GS van NH inzake de ingebrekestelling voor het uitblijven van een besluit op handhavingsverzoek 20-5-2020;
2. Brief van 22-4-2021 van VVG aan de Rechtbank Midden Nederland inzake voeging beroepszaken gemeente Blaricum;
3. Brief van 23 oktober 2020 van GS aan VVG inzake uitstel besluitvorming handhavingsverzoek 20-5-2020;
4. Brief van 6-12-2019 van GS aan VVG inzake handhavingsverzoek VVG van 7 juni 2019;
5. Brief van 8 juni 2016 van GS aan gemeente Blaricum inzake Ontwikkeling Voorland Stichtsebrug (n.a.v. plan Blaricum aan Zee Noord).

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl

NL23 RABO 0339 9313 88
KvK 40516078